

2.14. har til hensigt at udøve sin rolle som talerør for de lokale og regionale myndigheder fuldt ud med henblik på at sikre en hensyntagen til deres områders traditioner og specielle karakteristika samt bidrage til at nedbringe det nuværende »demokratiske underskud«,

2.15. mener, at Regionsudvalget bør være i stand til at yde et bidrag til opbygningen af et ægte europæisk borgerskab, dvs. mere konkret:

- deltage i informering af borgerne,
- lette borgernes deltagelse i beslutningstagningen,
- fremme deltagelsesdemokratiet,

2.16. anmoder om, at man på næste regeringskonference tilkender Regionsudvalget de nødvendige opgaver og ansvarsområder, og erklærer, at Regionsudvalget er beredt på at varetage disse og dermed at medvirke til forbedringen af EU's styreformer.

Bruxelles, den 2. juli 2003.

Albert BORE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet: En strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur«

(2003/C 256/05)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet: En strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur (KOM(2002) 511 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 22. oktober 2002 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 23. september 2002 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for bæredygtig udvikling (KOM(2001) 264 endelig),

under henvisning til dokumentet fra underudvalget for akvakultur under FAO's fiskerikomité vedrørende mødet i Beijing, Kina, den 18.-22. april 2002,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse af 14. november 2001 om Kommissionens grønbog om den fælles fiskeripolitik's fremtid (KOM(2001) 135 endelig, CdR 153/2001 fin)⁽¹⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets forordning (EF) om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (KOM(1999) 55 endelig — 99/0047(CNS), CdR 182/1999 fin)⁽²⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse

- om Kommissionens meddelelse om reformen af den fælles fiskeripolitik (»Vejviser«) (KOM(2002) 181 endelig — 2002/2174 (COS), CdR 189/2002 fin)⁽³⁾,

⁽¹⁾ EFT L 107 af 3.5.2002, s. 44.

⁽²⁾ EFT L 374 af 23.12.1999, s. 71.

⁽³⁾ EFT C 128 af 29.5.2003, s. 6.

- om Kommissionens meddelelse om en EF-handlingsplan om bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (KOM(2002) 180 endelig — 2002/2176 (COS)),
- om Kommissionens forslag til Rådets forordning om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (KOM(2002) 185 endelig — 2002/0114 (CNS)),
- om Kommissionens meddelelse om en EF-handlingsplan for integration af miljøbeskyttelseskrav i den fælles fiskeripolitik (KOM(2002) 186 endelig — 2002/2175 (COS)),
- om Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet (KOM(2002) 187 endelig — 2002/0116 (CNS)),
- om Kommissionens forslag til Rådets forordning om en EF-hasteforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer (KOM(2002) 190 endelig — 2002/0115 (CNS)),

og ud fra følgende betragtninger,

EU's akvakultur bidrager til at forsyne EU's stadig mere underforsynede marked for fiskeriprodukter med kvalitetsprodukter, som udmærker sig ved deres standard mht. fødevarsikkerhed og hygiejne og opfyldelse af de højeste miljøkrav.

Markedet bør betragtes som en nøgelfaktor i udviklingen af akvakulturen på en bæredygtig udviklings betingelser.

Det er nødvendigt, at myndighederne bidrager til at fremme EU's akvakultur og dens gode image.

Sektorens udvikling, konkurrenceevne og bæredygtighed kræver opretholdelse af de højeste standarder for kvalitet, sikkerhed og miljøbeskyttelse.

Samspelet mellem akvakultur og miljø er generelt positivt for de ekstensive brugs vedkommende, mens der for intensiv akvakulturs vedkommende er et generelt behov for miljøbeskyttelsesforanstaltninger.

Udvikling af akvakultur bør indgå som et vigtigt element i planlægningen og den integrerede forvaltning af EU's kystområder.

Udviklingen af sektoren kræver, at de administrative procedurer forkortes mest muligt gennem indførelse af smidige godkendelsesordninger, uden at der slækkes på de strenge krav til kvalitet, sikkerhed, hygiejne og miljøbeskyttelse.

De mange bestemmelser om sikkerhed, dyresundhed og miljøbeskyttelse skal til stadighed ajourføres og er en stor hæmsko for investeringer i små virksomheder.

Det er nødvendigt at have præcise instrumenter for sporbarhed og toksicitetsmåling, som er harmoniserede på EU-plan, så sektoren kan udvikle sig korrekt, men uden overdrevne sikkerhedsforanstaltninger, som kan gå ud over rentabiliteten i mange virksomheder.

Udviklingen af EU's akvakulturmarked bør ses i et dynamisk perspektiv, således at markedets egne udviklingsmuligheder tages med i betragtning gennem indførelse af markedsføringsinstrumenter på EU-plan og styrkelse af producentorganisationer.

Det er en absolut forudsætning for sektorens levedygtighed, at de produkter, der indføres på EU's marked såvel fra kandidatlande som tredjelande, underkastes samme strenge kontrol af overholdelsen af EU-bestemmelserne som EU's produktion.

Der bør redegøres passende for vigtigste de akvakulturformer, herunder den kontinentale, som knap nok nævnes i Kommissionens meddelelse.

Det er absolut nødvendigt klart at definere de kriterier, som gør det muligt at skelne mellem ekstensiv og intensiv akvakultur.

Ekstensiv akvakultur, som omfatter skaldyrsopdræt, bidrager positivt til økonomi og beskæftigelse samt til planlægningen af en integreret forvaltning af bæredygtige erhvervsaktiviteter i kystområder ved at begrænse skader på miljøet eller endog gennem en gunstig indvirkning på det lokale miljø.

Udviklingen af det specifikke marked for hvert enkelt akvakulturprodukt bør analyseres grundigt for at undgå fejlskøn.

Akvakultur bidrager ikke kun til at forsyne markedet med fiskeprodukter, hvormed EU's marked er underforsynet, men giver også nye beskæftigelsesmuligheder i mange kystområder, som ikke har andre alternativer.

Det er almindelig enighed om, at den nuværende EU-finansiering af F&U er utilstrækkelig, og at EU's akvakultur har et stort vitalt behov herfor.

Finansieringen via FIUF har bidraget til udviklingen af nye arter, som dog ikke altid har kunnet holde trit med den stigende efterspørgsel.

Akvakulturens afhængighed af fiskeolie og fiskemel kan skabe flaskehalse i dens udvikling, især med udsigten til, at denne form for industrifiskeri begrænse på grund af dets negative indvirkning på bestandene af spisefisk.

Akvakultur er et klart alternativ, som kan bidrage til at understøtte og udvikle landdistrikternes økonomi, især i de kystområder, som berøres af nedskæringer af fiskerflådernes kapacitet.

Akvakultur kan supplere fiskeriet og produktionen af fiskerivarer, men under ingen omstændigheder erstatte disse aktiviteter.

Akvakultur er en integrerende del af den nuværende fælles fiskeripolitik.

Under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 20/2003 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 28. april 2003 med Jesús Gamallo Aller, generalsekretær for EU-anliggender og Eksternt Samarbejde under Galiciens lokalregering (E-PPE) som ordfører —

på sin 50. plenarforsamling den 2. og 3. juli 2003 (mødet den 2. juli) vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets synspunkter

1.1. Regionsudvalget ser meget positivt på Kommissionens initiativ til at behandle akvakulturen i en særlig meddelelse som led i reformen af den fælles fiskeripolitik, således at den holdes klart adskilt fra fiskerisektoren.

1.2. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at styrke finansieringen af akvakulturens udvikling i EU, som generelt har givet meget positive resultater mht. såvel forsyning af markedet som bæredygtig økonomisk udvikling af kyster og kystområder.

1.3. Det er efter Regionsudvalgets mening vigtigt at slå fast, at akvakultur ikke er et alternativ til fiskerisektoren, men et

supplement hertil. En sådan påstand er særligt foruroligende, hvis det hermed forventes, at akvakulturektoren skal erstatte hovedparten af de arbejdspladser, der går tabt i fiskeriet.

1.4. Som Kommissionen siger, er det markedet, der skal være den drivende kraft i akvakulturens udvikling. Regionsudvalget er således enig med Kommissionen i, at de private investorer sætter skub i udviklingen, samtidig med at de skal sikre økonomisk levedygtighed, mens myndighederne skal sørge for, at denne går hånd i hånd med miljøbeskyttelse og produktkvalitet. I den forbindelse efterlyses en systematisk undersøgelse af udviklingen på referencemarkedet, af dette markeds kapacitet og af eventuelle antagelser om markedsmætning, og formidling af undersøgelsesresultaterne til sektorens aktører.

1.5. Regionsudvalget mener ligesom Kommissionen, at det først og fremmest drejer sig om at opretholde akvakultursektorens konkurrenceevne, produktivitet og bæredygtighed. Kommissionen opfordres derfor til at indføre eller styrke de respektive markedsmekanismer, som kan sætte sektoren i stand til at konkurrere på lige vilkår på et globalt marked. Navnlig bør det sikres, at alle akvakulturprodukter opfylder samme garantier for kvalitet og miljøbeskyttelse, hvad enten de er produceret i eller uden for EU.

Udfordringer

1.6. Den vigtigste opgave for Kommissionen bør være at fremme den europæiske akvakulturs økonomiske levedygtighed. Regionsudvalget er enig heri og lægger stor vægt på opnåelsen af en bæredygtig økonomisk udvikling af akvakulturen, som kan tilbyde kunderne kvalitetsprodukter og garanti for overholdelse af miljøbestemmelserne.

1.7. Kommissionen påpeger, at visse former for »miljøvenlig« akvakultur, det være sig i havvand eller i ferskvand, bør have ekstra støtte, og at der bør indføres specifik mærkning, relateret til oprindelsessted eller opdrætsvilkår.

Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til at afsætte flere finansielle midler til planmæssig udvikling af ekstensiv akvakultur, som i egentligste forstand er økologisk og miljøvenlig, og tage skridt til indførelse af certificering og miljømærkning på EU-plan. Regionsudvalget anser det for nødvendigt at indføre målrettet støtte til ekstensiv akvakultur uden andre begrænsninger end de markedsbetingede, da en sådan støtte helt klart har en gavnlig indvirkning.

1.8. Regionsudvalget støtter Kommissionens initiativ til at intensivere forskningen i proteinkilder, som kan erstatte fiskeolie og fiskemel i akvakulturfoder for at undgå flaskehalse i sektorens fremtidige udvikling. Det vil under alle omstændigheder være en god idé at undersøge forekomsten af visse stoffer, f.eks. Omega-3, i sammensætningen af de fremtidige alternative foderkilder i akvakulturproduktionen.

1.9. Kommissionen ser en fremtid i udviklingen af offshore fiskeburteknologi for at sætte nyt skub i EU's akvakultur. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at stille de nødvendige finansielle midler til rådighed til støtte til etablering og forskning, der kan fremme denne udvikling som led i en integreret forvaltning af EU's kystområder.

1.10. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at fremlægge en rapport om det hensigtsmæssige i at oprette en

særskilt fælles markedsordning for akvakulturprodukter inden offentliggørelse af nye forordninger om akvakultur.

1.11. Regionsudvalget anmoder Kommissionen at opsplitte den nuværende Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur i en Rådgivende Komité for Fiskeri og en Rådgivende Komité for Akvakultur, da de to sektorer, som deles om ét enkelt marked, har vidt forskellige problemer. Et vægtigt argument herfor, som fremføres af sektoren, er, at den rådgivende virksomhed i medlemsstaterne under alle omstændigheder foregår separat.

1.12. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at offentlig støtte via FIUF har vist sig at være utilstrækkelig, da omkostningerne stadig er for høje for »fattige« delsektorer inden for akvakulturen, og det er f.eks. næsten umuligt at finansiere tværnationale kampagner.

1.13. Regionsudvalget anser det for afgørende vigtigt at garantere fødevarernes sikkerhed og sundhed samt at støtte en øget, harmoniseret kontrol i samtlige EU-lande, herunder kontroller udført af EU-organer. Det deler derfor Kommissionens ønske om at ajourføre EU-lovgivningen og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre produkternes kvalitet og forebygge kriser som dem, der har ramt andre fødevarersektorer.

1.14. For Kommissionen er det helt klart, at EU's strategi for udvikling af akvakultur skal være i overensstemmelse med strategierne for bæredygtig udvikling. Regionsudvalget støtter denne tilgang og understreger nødvendigheden af på EU-plan at styrke finansieringen af F&U-programmer for integreret forvaltning af kystområder, herunder især miljøbeskyttelse.

Der bør efter Regionsudvalgets mening fastlægges en støttestrategi, som omfatter de højeste kvalitets- og miljøbeskyttelsesstandarder, så der åbnes mulighed for medfinansiering over specifikke poster i FIUF-forordningen og EU's F&U-programmer. Formålet med EU-støtten bør være at mindske byrden ved etableringen af nye virksomheder og forbedre deres konkurrenceevne over for importerede akvakulturprodukter.

1.15. Regionsudvalget ser konkurrenceevnen som den vigtigste udfordring og forudsætning, for at EU-produkter kan konkurrere på det nuværende ekspanderende akvakulturmærked ikke kun på pris og kvalitet, men også ved at tilbyde objektive miljøbeskyttelsesgarantier med finansiell støtte via FIUF og nøjagtigt fastslå oprindelsen (Fællesskabet eller ej) på alle stadier af forarbejdelsen.

1.16. Regionsudvalget anser det for særligt nødvendigt, at velviljen over for ekstensiv akvakultur og »økologisk« genudsætning af arter udmøntes i finansiel støtte. Tilsvarende opmærksomhed fortjener »økologisk« genudsætning af lokale arter i floder og søer, bl.a. inden for mere omfattende programmer for landdistriktsudvikling og landboturisme.

1.17. Regionsudvalget ønsker et klart tilsagn fra Kommissionens side gennem afsættelse af de relevante budgetmidler for at imødekomme behovet for investering i F&U, herunder især udvikling af nye arter samt forskning på områder såsom medicin, hvor markeds- og sektorbetingede begrænsninger i dag ikke levner plads til det private initiativ.

Mål

1.18. Hvad angår målene for EU's akvakultur er Regionsudvalget ikke fuldstændig enig i Kommissionens indfaldsvinkel. Regionsudvalget mener, at det vigtigste mål bør være en bæredygtig udvikling af sektoren. Ansvar for bæredygtighedens økonomiske dimension påhviler det private initiativ, mens ansvaret for miljødimensionen må deles med EU-myndighederne. Dette aspekt kan efter Regionsudvalgets mening få stor betydning for EU-produkternes konkurrenceevne, hvis der indføres instrumenter såsom certificering samt kvalitets- og miljømærkning.

1.19. Skønt Regionsudvalget støtter Kommissionens ambition om at skabe sikker beskæftigelse på lang sigt, især i de fiskeriafhængige områder, er det efter Regionsudvalgets mening ikke hensigtsmæssigt at se udviklingen af EU's akvakultur som en mulig løsning på nogle af de negative følger af krisen i fiskerisektoren. En øget indsats for at garantere en naturlig og bæredygtig bestand af vores vilde fiskearter er naturligvis topprioritet. Akvakultur kan ikke kompensere for et ødelagt fiskeri, hverken målt i fødevarerproduktion eller arbejdspladser.

Regionsudvalget opfordrer dog Kommissionen til at fremlægge konkrete EU-finansierede initiativer, som kan bidrage til udvikling af F&U i akvakultur, etablering af nye virksomheder, opdræt af nye arter, integreret planlægning af EU's kystområder og frem for alt en passende udvikling af markedsaspekterne, som er af central betydning for udviklingen af EU's akvakultur. En harmonisk udvikling af EU's akvakultur vil få stor indvirkning på økonomien i EU's kystområder og kan navnlig puste nyt liv i visse fiskeriafhængige egne, som er ramt af krisen i fiskeriet, uden dog at være en løsning i sig selv.

1.20. Regionsudvalget kræver også, at akvakultur bliver berettiget til støtte under forordningen for udvikling af landdistrikter, der finansieres af EUGFL, eftersom akvakulturbrug helt klart kan bidrage til at fastholde befolkningstallet i landdistrikterne, især i EU's randområder og navnlig i mål 1-områderne under strukturpolitikken.

1.21. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at fremlægge en rapport om det hensigtsmæssige i at oprette en særskilt fælles markedsordning for akvakulturprodukter inden offentliggørelse af nye forordninger om akvakultur, især gennem organisering af producenterne og undersøgelse af behovet for markedsregulerende instrumenter. Sådanne instrumenter kunne tjene som sikkerhedsnet i tilfælde af alvorlige midlertidige skævheder, der f.eks. kan udløses af massiv import baseret på ulovlig praksis såsom dumping.

1.22. Kommissionen og Regionsudvalget er enige i målene om fødevarer kvalitet og -sikkerhed og i, at sektoren skal overholde miljøbestemmelserne. Regionsudvalget anmoder dog Kommissionen om at tage de nødvendige skridt på dette område ud fra den betragtning, at det først og fremmest påhviler Kommissionen at overvåge sikkerheden og overholdelsen af EU-bestemmelserne og fastlægge den respektive kontrol. Her er det efter Regionsudvalgets mening af afgørende betydning, at der indføres kraftige incitamenter i form af medfinansiering og støtte til opfyldelsen af kvalitets- og miljøkrav.

2. Regionsudvalgets anbefalinger

2.1. Kommissionens generelle forslag vedrørende forøgelse af produktionen falder lidt ved siden af på grund af de forskellige konjunkturelle og strukturelle vilkår for den europæiske akvakulturs forskellige delsektorer og produkter, hvor der ikke altid er brug for foranstaltninger til forøgelse af produktionen, som Kommissionen selv efterfølgende påpeger. Derfor foreslår Regionsudvalget, at Kommissionen udarbejder foranstaltninger til en konkurrencedygtig udvikling af EU's akvakultur, så den kan tilfredsstille den stigende efterspørgsel efter akvakulturprodukter, som skyldes det stagnerende udbud af fritlevende fisk på et marked med et stort underskud af EU-producerede fiskerivarer.

2.2. Under alle omstændigheder kræver Regionsudvalget, at Kommissionen i finansiel henseende gør en indsats, der står mål med de udfordringer, som EU's akvakultur står over for. De fastsatte mål bør ledsages af dertil hørende bevillinger til offentlig medfinansiering især på områderne kontrol, uddannelse, forskning og udvikling af opdrætsmetoder og navnlig ren teknologi.

2.3. Kommissionens prioriteringer vedrørende nye arter, alternative proteinkilder til fiskefoder samt fremme af økologisk akvakultur bør følges op af medfinansierede foranstaltninger under strukturfondene og EU's F&U-programmer. Ligeledes bør det overvejes at yde støtte til forarbejdning og markedsføring, herunder især certificering og udvikling af oprindelsesbetegnelser, idet man i det mindste bør tilstræbe en finansiering af et omfang svarende til den støtte, som EU's landbrugssektor modtager.

2.4. Regionsudvalget mener, at den strukturelle FIUF-støtte til udvikling af akvakultur bør fastlægges særskilt, og at man skal være særlig opmærksom på styrkelsen af den ekstensive akvakulturs uhindrede udvikling.

2.5. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at understøtte EU's akvakultur med et økonomisk kriseinstrument, som sætter den i stand til at overvinde naturkatastrofer (såsom massiv opblomstring af rødalger og toksisk fytoplankton) eller menneskeskabte såsom olieudslip.

2.6. Regionsudvalget støtter kraftigt de foranstaltninger, Kommissionen foreslår for at løse det pres på arealanvendelsen, som akvakulturen er underlagt. Denne erhvervsaktivitet bør spille en fremtrædende rolle i den integrerede planlægning af udnyttelsen af EU's kystområder.

2.7. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at foretage en grundigere analyse af markedsføringsvilkårene for akvakulturprodukter. Regionsudvalget anmoder Kommissionen om inden offentliggørelsen af nye forordninger om akvakultur at fremlægge en rapport om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at regulere specifikke aspekter af en fælles markedsordning for akvakulturprodukter, samt vurdere, om indførelsen af en sådan ordning vil være en god ide.

Det er efter Regionsudvalgets mening under alle omstændigheder nødvendigt at indføre prisregulerende foranstaltninger, markedsregulerende mekanismer i tilfælde af alvorlige skævheder samt incitament og instrumenter til regulering af udbuddet og til organisering af EU's akvakulturproducenter i producentsammenslutninger. Det er også vigtigt, at Kommissionen fastlægger nye bestemmelser for godkendelse af producentsammenslutninger, som er tilpasset akvakultursektoren, og som repræsenterer alle produktionsvirksomheder i alle størrelser.

2.8. Meddelelsens afsnit om uddannelse begrænser sig til en kort introduktion til emnet. Regionsudvalget tillægger dette aspekt stor betydning for udviklingen af akvakulturen og anmoder Kommissionen om i samråd med medlemsstaterne at fremlægge en oversigt over de grundlæggende uddannelsesbehov inden for EU's akvakultur, hvad angår faglig, videregående og livslang uddannelse samt omskoling, ledsaget af relevante forslag til forbedring, tilpasning og fremme af finansieringen af denne uddannelse på EU-plan. Regionsudvalget opfordrer også Kommissionen til at medtage uddannelse blandt de poster, der kan finansieres via EUGFL på områderne udvikling af landdistrikter og kystområder.

2.9. Regionsudvalget anmoder Kommissionen at nedsætte en særskilt Rådgivende Komité for Akvakultur. Regionsudvalget opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at undersøge, hvilke følger udvidelsen kan få for arbejdet i Den Rådgivende Komité. Desuden opfordres Kommissionen til at forenkle og ajourføre lovgivningen om akvakultur.

2.10. I afsnittet om folkesundhed og dyresundhed savnes der konkrete forslag og ikke mindst initiativer vedrørende certificering og mærkning. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at foretage en epidemiologisk undersøgelse på EU-plan og evaluere, hvilken indvirkning det kan få på EU's akvakultur, hvis bestemte områder erklæres frie eller ej for visse sygdomme.

Regionsudvalget kræver, at der stilles finansielle midler til rådighed til F&U, som kan bidrage til forebyggelse af kriser f.eks. udløst af for stort dioxinindhold, påvisning af skadelige stoffer, erstatning af antibiotika med vacciner og undersøgelse af opblomstringer af rødalger, fytoplankton og giftige alger. Det er nødvendigt at finansiere forskningsprogrammer, som kan garantere en bæredygtig udvikling af akvakultur, det være sig i ferskvand eller i havvand.

2.11. Regionsudvalget bifalder Kommissionens ambition om at forbedre den intensive akvakulturs image i offentligheden, især hvad angår dyrevelfærd. Det støtter også Kommissionens lovgivningsinitiativer til beskyttelse af opdrættede fisk, forudsat at de ledsages af de foranstaltninger og den støtte, der er nødvendig for at tilpasse akvakulturbrugene uden at vælte store økonomiske byrder over på producenterne.

2.12. Regionsudvalget støtter Kommissionens beslutning om at undersøge samspillet mellem akvakultur og miljø samt de foreslåede miljøforanstaltninger og -aktioner. Især fremhæves Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at anerkende den positive rolle, som ekstensiv akvakultur kan spille. Endvidere opfordres Kommissionen til at oprette poster på EU-budgettet for at fremme genudsætningen af arter på EU-plan baseret på anvendelse af lokale avlsfisk.

2.13. Regionsudvalget kræver, at Kommissionen følger de foreslåede mål op med en finansiell forpligtelse. Det støtter således forhøjelsen af F&U-støtten til virksomheder og anmoder Kommissionen om, at de fremtidige EU-rammeprogrammer tager passende højde for det store F&U-behov inden for akvakultur, herunder især udvikling af nye arter og ny teknologi.

2.14. Endelig anmoder Regionsudvalget om, at der afsættes flere FIUF-midler til fremme af forbruget af produkter fra EU's akvakultur, og om, at der gennemføres en oplysningskampagne, som kan give forbrugerne svar på alle de spørgsmål og forbehold, som de måtte have mht. produkternes kvalitet, sikkerhed og opfyldelse af miljøbestemmelserne på EU's akvakulturmarked, samt indføres en fællesskabsbestemmelse om en særlig betegnelse og mærkning, som skiller markedet ud fra andre.

2.15. Regionsudvalget udtrykker megen tilfredshed med Kommissionens tilkendegivelse i meddelelsen om, at den beslutsomt vil bidrage til en økonomisk og miljømæssigt bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur under overholdelse af de strengeste miljø- og kvalitetsnormer. I den forbindelse kræver det, at projekter til genvinding og udnyttelse af energi fra akvakulturvirkosomhed (vandkraft, biogas, spildvarme) støttes ikke blot finansielt, men også gennem lettelse af administrative procedurer.

2.16. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til ud over de lovforanstaltninger, den måtte vedtage, at tilvejebringe de budgetmidler, der kræves for at fremme en positiv udvikling i en strategisk delsektor, som EU's kystområder kan få stor gavn af inden for rammerne af en fælles politik. EU's akvakultursektor må under ingen omstændigheder skuffes i de forventninger, som Kommissionens meddelelse vækker mht. akvakulturens betydning for en integreret kystzoneplanlægning og forsyningen af det stærkt underforsynede europæiske marked for fiskeriprodukter.

2.17. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at tilpasse de nuværende markedsforanstaltninger til akvakultursektoren. Før der vedtages nye foranstaltninger for denne sektor, bør Kommissionen undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at oprette en særlig markedsordning for akvakulturprodukter, som først og fremmest skal være et sikkerhedsnet for disse produkter i tilfælde af akut ubalance på markedet. Visse akvakulturprodukter, som er opført i Bilag V i Rådets grundforordning om fiskerimarkederne (EF) nr. 104/2000, er undtaget fra visse beskyttelsesforanstaltninger, som gælder for andre fiskeriprodukter. Efter Regionsudvalgets mening berettiger det nuværende potentiale i EU's akvakultur og de fremtidige udviklingsmuligheder fuldt ud sådanne foranstaltninger og

afsættelse af de dertil hørende budgetmidler. Andre produkter med mindre socioøkonomisk betydning såsom tobak har deres egen markedsordning.

2.18. Endelig kræver Regionsudvalget, at Kommissionen udøver sin kompetence på akvakulturområdet og afsætter tilstrækkelige budgetmidler til at løse de EU-opgaver, som Kommissionen peger på i sin meddelelse, herunder især følgende:

- finansiell støtte til udviklingen af EU's akvakultur, uden at det går ud over bevillingerne til fiskerisektoren;
- målrettet støtte til udvikling af ekstensiv akvakultur;
- tilskyndelse til opdræt af nye arter gennem medfinansiering med nye midler;
- EU-støtte til modernisering af anlæg, udvikling af ren teknologi og tilpasning til højere sikkerheds- og miljøstandarder;
- finansiell støtte for at fremme af forarbejdning, markedsføring, certificering og mærkning af EU's akvakulturprodukter;
- promovning af EU's akvakultur gennem indførelse og udbygning af de certificeringsinstrumenter, der egner sig bedst i hvert enkelt tilfælde, samt finansiering af markedsføringskampagner på EU-plan;
- skrapere kontrol af importerede akvakulturprodukter og indførelse af passende beskyttelsesinstrumenter i tilfælde af alvorlig risiko for forstyrrelse af markedet for EU's produkter;
- indføjelise ved given lejlighed af en prioriteret aktionslinje under fællesskabets rammeprogram for F&U, som kan imødekomme behovet for forskning inden for akvakultursektoren;
- styrkelse af udviklingen af en integreret forvaltning af kystområderne;
- medfinansiering af tilpasningen og forbedringen af uddannelsen på akvakulturområdet.

Bruxelles, den 2. juli 2003.

Albert BORE

Formand for

Regionsudvalget